

Kennis delen is niet moeilijk

De Chinese markt voor duurzame technologieën zal uitgroeien tot een omvang van vijfhonderd tot duizend miljard dollar per jaar. Dat blijkt uit onderzoek van:

PricewaterhouseCoopers. Een accountantskantoor. Verbaasd? Niet nodig, want accountantskantoren spuien hun kennis over wel meer verrassende onderwerpen. Bijvoorbeeld over de gevolgen van - een willekeurige greep - Mexicaanse griep (Deloitte), wereldwijde veranderingen in de farmaceutische of game-industrie (PwC), informatiebeveiliging in de telecomsector (Deloitte) of de markt voor elektrische auto's (PwC). Of over de hedge funds-sector (PwC), de effecten van fiscale stimuleringspakketten wereldwijd (Ernst & Young) of de bezettingsgraad in de hotelbranche (KPMG).

Het NIVRA-project Kennis Delen beoogt door het beter benutten van de collectieve kennis van accountants, latente risico's in bedrijfstakken te signaleren. Zeker waar geheimhouding of andere gevoeligheden het individueel uiten van die kennis in de weg staan, biedt dit initiatief een fantastische mogelijkheid om relevante inzichten toch bij publiek of toezichthouders te laten belanden.

In november komt het NIVRA met de eerste resultaten naar buiten. De verwachtingen zijn hooggespannen. En terecht, want het is een project van maatschappelijk belang en met een potentieel zeer gunstige uitstraling voor het beroep.

Bovenstaande voorbeelden maken één ding duidelijk: kennis delen is voor accountants(kantoren) allerm minst nieuw. Het gebeurt al lang, op zeer grote schaal,

'Maatschappelijk

vertrouwen is onbetaalbaar,
en betaalt zich terug.'

spontaan. Geen wonder, want kantoren beroepen zich op hun websites en in reclames luidruchtig op hun sectorbrede en bedrijfsoverstijgende expertise.

Kernvraag voor het welslagen is dus niet zozeer hoe het delen van kennis op poten kan worden gezet, maar waarom het tot

dusver op bepaalde gebieden te weinig is gebeurd.

De onderwerpen waarover kennis *wel* werd gedeeld hebben een gemeenschappelijk kenmerk: de gedeelde kennis leidt potentieel tot vergroting van hun (advies)activiteit, of schaaft die in elk geval niet. De kennis die de afgelopen jaren werd gemist, zou die markt daarentegen niet hebben gediend of zelfs kunnen schaden, althans op korte termijn. En dat dempte vermoedelijk het animo tot deling met de buitenwereld. Tenzij we aannemen dat het feit dat accountants niet waarschuwen voor de oplopende collectieve risico's van door banken buiten de balans gehouden *special purpose vehicles* met risicovolle *assets*, geheel los staat van het feit dat ze diezelfde banken assisteerden bij het inrichten en controleren daarvan. De onzichtbaarheid van accountants in de aanloop naar de kredietcrisis vormde de aanleiding tot het huidige NIVRA-project.

Het moet anders. En dat kan ook. Want hoewel misschien op korte termijn ogenschijnlijk niet altijd dienstig aan de eigen marketing, zal - *juist* als in eigen vlees wordt gesneden - het publiekelijk delen van 'gevoelige' kennis uiteindelijk ook de commerciële belangen ten goede komen. Maatschappelijk vertrouwen is immers onbetaalbaar, en betaalt zich terug. Als het niet zo'n afschuwelijk versleten term was, zou je hier spreken van een typische 'win-winsituatie'.

De verwachtingen over Kennis Delen zijn hooggespannen. Het moet lukken. Als het onverhoopt niet lukt, ligt dat niet aan de 'complexiteit'. De cruciale opgave - als het niet zo'n hopeloos cliché was, zou je spreken van 'uitdaging' - wordt om over de eigen schaduw heen te springen.

TOM NIEROP

hoofdredacteur 'de Accountant'

Accountant.nl

Voor eerdere columns en reacties zie Accountant.nl.